

είχομεν συλλάβει 15,000 σαρδίνους· ὁ κυβερνήτης διέταξε τὴν ἐπιστροφήν. Ὅταν ἅπαντα τὰ πλοία-ρια καταπλεύσωσιν εἰς Κονιακινῶ, μεγίστη κίνησις ἐπικρατεῖ ἐν τῇ πολίχνῃ. Ἀχθοφόροι, ταριχευαὶ καὶ διορθώται τῶν δικτύων ἄρχονται τῆς ἐργασίας· πάντες οὗτοι μεταβαίνουνσιν ἀπὸ τοῦ λιμένος εἰς τὰ ἐργοστάσια, καὶ ἐκ τῶν ἐργοστασίων εἰς τὸν λιμένα. Ἡ μεγαλύτερα ποσότης τῶν σαρδίνων κομίζεται νοπῆ εἰς τὰ ἐργοστάσια ἔνθα παρασκευάζεται ἐν ἐλαίῳ ἐντὸς τῶν γνωστῶν κυτίων. Ἐτέρω ποσότης ἀλατισθεῖσα ἀμέσως ἀποστέλλεται ἐντὸς κοφίνων εἰς Παρισίους πρὸς πώλησιν. Ἡ ἐργασία εἶναι ἄριστα διοργανωμένη· οἱ ἄλιεῖς ἐν τῷ πλοίῳ τῶν αἰθμοῦσι τοὺς σαρδίνους, καὶ θέτουσι τούτους καθ' ὁμάδας ἐκ διακοσίων ἐντὸς μικρῶν κυκλικῶν καλαθίων. Οἱ νεκροὶ ἰχθύς στεροῦνται τῶν ποικίλων χρωματισμῶν τῶν ζώντων, καθίστανται ἀργυρόχροοι, καὶ τὸν χρωματισμὸν τοῦτον διατηροῦσι καὶ ἐν τοῖς κυτίοις τιθέμενοι ἐπὶ μακρὰ ἔτη. Ἄπαντα τὰ ἐργοστάσια εἶναι ὅμοια καὶ σχεδὸν οὐδὲν διαφέρουσι. Κυρίως δ' ἐν τούτοις ἐργάζονται γυναῖκες. Αὗται κατὰ πρῶτον ἀποκεφαλίζουσι τοὺς σαρδίνους· δι' ἐνὸς ἀτύπου τῆς μαχαίρας ἀφαιροῦσι συγχρόνως τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ κυριώτερα σπλάγγνα, ἔντερτα, καρδίαν, ἦπαρ. Πολλάκις ἐξητάσαμεν σαρδίνους μετὰ τὴν ἀποτομὴν ταύτην, καὶ οὐδέποτε ἐν τῷ σώματι πλὴν τῶν ὠθηκῶν καὶ τῶν νεφρῶν κειμένων ἐκατέωθεν τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἀνεύρομεν ἄλλο τι σπλάγγνον.

[Ἔπεται τὸ τέλος]

N. X. ΛΗΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους τῆς Ἑστίας ἀρχεται ἡ κατὰ δεκαπενθήμερον δημοσιεύσις σειρᾶς ποιημάτων τοῦ κ. Κωστή Παλαμᾶ. Ἡ σειρά αὕτη φέρει ἐπιγραφὴν *Τὰ Μάτια τῆς Ψυχῆς μου*, τὸ δὲ ἀνὰ χεῖρας ποιήμα εἶνε ὁ πρόλογος αὐτῶν. Ὡς γνωστὸν ταυτὴν ἔφερον ἐπιγραφὴν ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος βραβευθεῖσα ἐν τῷ Φιλαδελφείῳ ποιητικῷ ἀγῶνι συλλογὴ τοῦ κ. Παλαμᾶ, ἡ δὲ ὁμώνυμος σειρά ἀποτελεῖται ἐν μέρει μὲν ἐκ τῶν τότε βραβευθέντων ποιημάτων, ἐν μέρει δ' ἐξ ἄλλων, πάντων ἀνεκδότων. Ταῦτα θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῇ Ἑστίᾳ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν: Ἡ Ἀλήθεια, Σενιτεμμένη, Ἐν ἄνθος, Οἱ Θεοί, Οἱ τάφοι τοῦ Κεραμεικοῦ, Τὸ πρῶτο παραμῦθι, Ἡ ἄρμονία. Θὰ κλεισθῇ δὲ ἡ ποιητικὴ σειρά δι' ἄρθρον αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ ἐπιγραφομένου: *Ἐπιλόγιος εἰς τὰ Μάτια τῆς Ψυχῆς μου*.

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ὁ κ. Mayer ἐπραγματεύθη περὶ Λαμίας καὶ τῶν συγγενῶν τύπων (Μορμούς, Ἐμπούσης, Γοργοῦς) ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τέχνῃ, συμπληρῶν διὰ τῆς ἐξετάσεως πολλῶν μνημείων, ὅσα περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος εἶχε δημοσιεύσει ἐν τῇ «Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι» τοῦ Βερολίνου τῷ 1885.

Μετὰ τούτων ὁ ἡμέτερος νομισματολόγος κ. I. Σβορώνος διέλαθε περὶ τινῶν νομισμάτων τῆς Θρακικῆς πόλεως Κυψέλης (ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἐβρου) καὶ

τῶν Θρακῶν βασιλέων Κότους, Εὐρυτέμιος ἢ Ἐβρυτέμιος καὶ Κερσοβλέπτος· κατέδειξε δὲ πρὸς τούτους ὅτι ἐν νόμισμα τοῦ ἐν Βερολίῳ μουσείου καὶ ἕτερον τοῦ ἐν Λούβρω, θεωρούμενα ὡς σπανιώτατα θρακικὰ, εἶνε κίβδηλα, τοῦ μὲν τύπου αὐτῶν ἀντιγραφέντος ἐκ παραπλήσιων τύπων νομισμάτων τοῦ Ἀρχαίου, τῶν Ποτιδαετῶν κλπ. τῆς δ' ἀνιμιματώδους ἐπιγραφῆς τῶν ΛΕΜΗΝΑΟ, ἦν ποικιλοτρόπως πολλοὶ νομισματολόγοι ἐπειράθησαν νὰ ἐρμηνεύσωσιν, ἀντιγραφείσης ἐπίσης ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως Σεμουλίας ΣΕΜΥΛΙΑΟ-N, ἦν ἐσφαλμένως ἀνέγνω ὁ κίβδηλοποιὸς διέγνω δὲ καὶ ἐν παλαιστάτοις νομίμασι τῆς Καλχηδόνος, (τοῦ Ε' αἰῶνος π.Χ.) τὸν τύπον τοῦ Κάλχαντος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Καλχηδόνος, ἀντὶ τοῦ κοινῶς ὑποτιθεμένου τύπου τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ Ἰνστιτούτου κ. Δαίρπελδ ἀνεκοίνωσε τὰ πορίσματα τῶν ἀνασκαφῶν, ἃς δύο ἑταῖροι τοῦ Ἰνστιτούτου ἐνεργούσιν ἀπὸ δύο μηνῶν ἐν τῇ πόλει Μαγνησίᾳ τῇ ἐπὶ Μαιάνδρω.

Καίτοι, ὡς εἶπε, δυσχερέσταται εἶνε αἱ ἀνασκαφαί, καὶ ἔνεκα τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ ἔνεκα τῶν ὑδάτων, ἅτινα κατακλύζουσι τὸν τόπον αὐτῶν, ὅμως ἀρκούντως σπουδαῖα εἶνε τὰ εὐρήματα. Καὶ τὰ μὲν εὐρεθέντα ἀνάγλυφα, χείρονος ὄντα διατηρήσεως τῶν ἐν Λούβρω ἐκ Μαγνησίας ἀποκομισθέντων, καὶ παραπλήσια πρὸς τὰ πρὸ μικροῦ χρόνου κατατεθέντα εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει μουσεῖον, δὲν εἶνε πολλοῦ λόγου ἄξια. Ἐξηρευνήθη ὅμως ὁ περίβολος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ εὐρέθησαν πολλὰ ἐπιγραφαὶ ἐν αὐτῷ, ἐβεβαιώθη δ' ὅτι περιέθεον τὸν ναὸν στοαὶ καὶ οἰκήματα αὐλητῶν καὶ ἄλλων ἴσως θεραπόντων καὶ νεωκόρων. Ἰκανῶς δὲ διδακτικὰ εἶνε καὶ τὰ πορίσματα τῆς σκαφῆς τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ θεάτρου, καταδείξαντα ὅτι τοῦτο προσόμοιον ἐν πρὸς τὸ τῶν Τράλλεων, μετεσκευάσθη κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους, προστεθέντος λογεῖου καὶ ἀποσφραγιστῶν τῶν εἰς τὴν ὀρχήστραν παρόδων. Εἰς τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας συνεπικουρεῖ καὶ ὁ γερμανὸς ἀρχιτέκτων Χούμαν, οὗ τὸ ὄνομα κατέστη γνωστότατον ἐκ τῶν ἐν Περγᾶμῳ ἀνασκαφῶν.

Τελευταῖος ὁ δεῦτερος γραμματεὺς τοῦ Ἰνστιτούτου κ. Βόλτερς ἐπραγματεύθη περὶ ἐπιγραφῆς τινος ἐν Αἰδίνῳ εὐρεθείσης, διαλαμβανούσης δὲ περὶ τῆς σχέσεως τῶν πολιτῶν τῆς Νύσσης πρὸς τοὺς Ῥωμαίους καὶ τὸν Μιθριδάτην.

Ἐκ μόνου τοῦ λιμένος τῆς Βρέμης ἀνεχώρησαν κατὰ τὸ 1890 μετανάσται 140,000 ἐνῶ κατὰ τὸ 1889 δὲν ἦσαν περισσότεροι τῶν 103,000. Ἐκ δὲ τοῦ Ἀμβούργου 99,000 κατὰ τὸ 1890 καὶ 74,000 κατὰ τὸ 1889. Ἐκ τῶν διὰ Βρέμης ἀπελθόντων οἱ 32,000 κατηυθύνθησαν εἰς Βρασίλιαν.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Βιέννης κατὰ τὴν ἐσχάτως ἐνεργηθεῖσαν ἀπογραφὴν ἀνέρχεται εἰς 809,443 κατοίκους, ἧτοι 104,687 περισσότερους ἢ πρὸ δεκαετίας.

Τὸ ἡμέτερον ἐθνικὸν μουσεῖον ἐπλουτίσθη δι' ἀξιολόγου συλλογῆς ἀρχαίων ἀγγείων δωρηθείσης παρὰ τοῦ φιλαρχίου ἀρεσπαγεῖτου κ. Ἀνδροπούλου, ὅστις ἀπὸ ἐτῶν κατήρτιζεν αὐτὴν.

Ἐν τῇ Ἱταρικῇ Ἐταιρίᾳ τοῦ Βερολίνου ὁ Βίρχωβ ἐξέθηκε παρατηρήσεις τοῦ ἐξαχθεῖσας ἐξ 21 αὐτοψίων φθισικῶν, οὓς ἐθανάτωσε τὸ θεραπευτικὸν σύστημα τοῦ Κωχ. Κατὰ τὸν διάσημον ἱστολόγον, αἱ διὰ κωχίνης ἐνέσεις ἐπιφέρουσι πάντοτε κινδυνώδεις ὑπεραιμίας εἰς τὸν ἄσπην, συνάμα δὲ ἐπαυξάνουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν μικροβίων καὶ τὰ μεταδίδουσιν εἰς ἄλλα τοῦ σώματος μέρη πρότερον ἡγυῖα. Αἱ ἀνακωνώσεις αὗται ἐνεποιήσαν ζῶραν αἰσθητῆν. Ὁ Βίρχωβ θὰ συνενερίσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος παρατηρήσεις

του. Ἐν τούτοις ἄλλαι εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου ἀγγέλλουσι τὴν διὰ κοχίνης ἐντελῆ θεραπείαν τριῶν φθισικῶν.

~~~~ Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸν ἐξῆς συγκριτικὸν πίνακα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου Γαλλίας καὶ Γερμανίας καὶ δὲν ἀποκρύπτουσι τὴν ἀνησυχίαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ γιγαντιαίᾳ προόδῳ τῆς Γερμανίας. Ἡ ἐξαγωγή αὐτῆς κατὰ τὸ 1860 ἦτο 1875 ἑκατομμυρίων φράγκων, ὅτε ἡ Γαλλία ἐξῆγε 2277 ἑκατομμύρια. Κατὰ δὲ τὸ 1888 ἡ Γερμανία ἔφθασεν εἰς 4191 ἑκατομμύρια, ἐνῶ ἡ Γαλλία ἐστάθη εἰς τὰ 3246 ἑκατομμύρια. Ἀμφότερα ὅμως τὰ ἐμπορικὰ ταῦτα ἔθνη υπερβαίνει ἡ Μεγάλη Βρετανία διὰ τῶν 6410 ἑκατομμυρίων τῆς ἐξαγωγῆς τῆς.

~~~~ Μεγάλῃς ἀξίας καλλιτεχνικὸν ἔργον ἀπεστάλη ἐσχάτως ἐκ Βολωνίας εἰς Γερμανίαν, εἰκὼν τοῦ Ῥέμβραντ θανασιάς, ἡ Βασίλισσα τοῦ Σαβῶ. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἀπὸ 70 ἐτῶν ἀνήκεν εἰς τὴν πινακοθήκην τοῦ ἀποθανόντος ζωγράφου Φραγκίσκου Τοζέλλη καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ βιβλιοπώλου τινὸς ἐν Ὀλδεμβούργῳ.

~~~~ Ἐν Βερολίῳ θὰ παρασταθῇ προσεχῶς νέον δράμα τοῦ Παύλου Χάιζε ἐμμετρον ἐπιγραφόμενον: *Οἱ κακοὶ ἀδελφοί*, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ θέμα εἶνε τοιοῦτο: Οἱ κακοὶ ἀδελφοὶ εἶνε υἱοὶ τοῦ Σατανᾶ καὶ στέλλονται εἰς τὴν γῆν, ὅπως δι' ὄλων τῶν ἀπατηλῶν τεγνασμάτων ἀποπλανήσωσιν ἐνἄρετόν τινα γυναῖκα. Τὸ δρᾶμα τελειώνει διὰ τοῦ θριάμβου τῆς γυναικείας ἀρετῆς.

~~~~ Ἀπέθανεν ἐν Βερολίῳ ὑπερβόμομηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ὁ Ῥουδὸλφος Λαιβενστάιν, εἰς ἐκ τῶν τριῶν ἰδρυτῶν τῆς διασχίμου πολιτικοσατυρικῆς ἐφημερίδος *Kladderadatsch*.

~~~~ Τρία ἀγάλματα ἀκέφαλα ἀνευρέθησαν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἀνακτορικῷ κήφῳ, γενομένης ἀνασκαφῆς πρὸς τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευράν, ἔνθα ἀνεγείρεται πλυντήριον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γ.Ι. Παπαδοπούλου, προέδρου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μουσικοῦ συλλόγου Ὁρφέως Σ υ μ β ο λ α ἰ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων ἄχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἀκμάσαντες ἐπιφανέστεροι μελωδοὶ, ὑμνογράφοι, μουσικοὶ καὶ μουσικολόγοι. Ἐν Ἀθήναις (τυπογρ. Κουσουλίνου καὶ Ἀθανασιάδου) 1890 σ. λβ' — 574. 8ον.

Τὸ ζήτημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παρ' ἡμῖν δὲν εἶναι μόνον καλαισθησίας ζήτημα, οὔτε ἀποκλειστικῶς κρέματα τοῦτο ἀπὸ τῆς τηρήσεως ἢ μὴ τηρήσεως τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ πατροπαράδοτως ὡς πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς τῆς λατρείας τύπους ἀνέκαθεν κειμένον. Ἐχει καὶ ἄλλην σημασίαν, ἢ ὅποια καθ' ἡμᾶς πρέπει νὰ θεωρηθῇ Ἰσοῦ τοῦλάχιστον βήρους καὶ πρὸς τὴν ποθητὴν παρὰ τῷ ἡμέτερω λαῷ κατὰ πάντα τρόπον ἀνάπτυξιν τοῦ αἰσθητικῆς τοῦ καλοῦ καὶ πρὸς τὴν εὐλαβίᾳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων τηρήσιν. Εἶναι δηλαδή πλείστου λόγου ἀξίον νὰ ἐξετασθῇ πρὸ πάσης ἀποτόμου μεταβολῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς. ἂν καὶ κατὰ πόσον αὕτη σχετίζεται ὅχι μόνον πρὸς τὴν βυζαντινὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, τοῦτο δὲ δὲν ἔχει ἀκόμη ἱκανὴν ἐξετασθῆ ὑπὸ ἀνδρῶν ἀρμοδίων πρὸς τὸ ἔργον. Πιστεύομεν ὅτι τὸ ἀγγελλόμενον βιβλίον εἶναι τῷ ὄντι *συνβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς*, ἢς ἡ ἀληθῆς καὶ ακριβὴς γνώσις πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βᾶσιν τῆς κατ' ἐπιστημὴν ἐξετάσεως τῆς οὐσίας τοῦ πράγματος. X*

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- Ποῖον πρᾶγμα δὲν κρύπτεται;
- Ποῖος καθρέπτης οἷς ἀρέσει;
- Εἰς τί οὐνίσταται ἡ δύναμις τοῦ χαρακτῆρος;
- Τί παράγει περιδοτέραν θεομότητα;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

- Ἐρ. Διὰτὶ ἐπλάσθησαν τὰ μάτια;
- Ἀπ. Διὰ νὰ τὰ βλέπωμεν.
- Ἐρ. Ποῖον ἐγκλημα δὲν τιμωρεῖ ὁ νόμος;
- Ἀπ. Τὴν αὐτοκτονίαν. Δράκων.

Γιὰ πές μου ἂν δὲν ἦσο σύ τί ἤθελες νὰ ἦσο;
Νὰ εἶμ' ἐκεῖνη π' ἀγαπῶ κ' ἐμένα ν' ἀγαπήσω.
Κορδαλός.

- Ἐρ. Ποῖον ἐγκλημα δὲν τιμωρεῖ ὁ νόμος;
- Ἀπ. Τὴν ἀπιστίαν. Ξανθή.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

* * *Κενῆ μεταφράστρια*, ἐλάβομεν τὸ σονέττον τοῦ Ponsard τὸ ἐκ τῶν ἄρτι εὐρεθέντων ἀνεκδότων ποιημάτων του. Βεβαίως εἶνε χαριέστατον, ἀλλ' ἡ μετάφρασίς σας δυστυχῶς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποδώσῃ τὴν χάριν τοῦ πρωτοτύπου. Ὁμολογοῦμεν πρὸς ἱκανοποίησιν σας ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο εὐκόλον καὶ ὅτι ἡ μετάφρασίς σας, ἂν δὲν ἐκρίθη ἀξία δημοσιεύσεως, δὲν εἶνε ὅμως καὶ ἐντελής ἀποτυχία. Μάλιστα τὸ πρῶτον τετράστιχον ἀπεδόθη πολὺ καλᾶ. Πρὸς χάριν σας παραθέτομεν τοὺς γαλλικοὺς στίχους. Τάχα θὰ εὐρεθῇ ἄλλος δεξιότερος μεταφραστῆς; Ἀμφιβάλλομεν.

C' était au mois de mai, toujours au mois de mai;
Ce mois dans tous mes jours sera mon bien aimé.
Vous vintes vers le bord du lit où je repose,
Un sourire à la bouche, à la main une rose.

Ainsi j' eus un réveil doublement parfumé;
Et les premiers objets que mon regard charmé
Cueillit, en vous voyant, dans mon logis rose,
Furent la fleur rosée et le sourire rose.

Le printemps dans sa fleur, la fleur dans sa beauté,
Deux printemps, unissant leur fraîcheur différente,
Transformaient mon esprit en jardin enchanté.

Mais le printemps a fui. De la branche odorante
Un par un sont tombés tous les boutons vermeils.
Ainsi font mes espoirs à ces boutons pareils.

* * *Κένε Jac*, δὲν εἶνε δυστυχῶς ἀξία δημοσιεύσεως τὰ περὶ Ἀθηνῶν κωμικοῦ μνησιτορήματος ἐπιστελλόμενα. Ἐν μέρει εἶνε ὀρθά, ἀλλ' ἀκατάσχετα καὶ ἀσυνάρτητα ἐν τῷ συνόλῳ ἀνεπαρκέστατα δ' ἄλλως ἐν σχέσει πρὸς τὸ σπουδαῖον φιλολογικὸν καὶ καλαισθητικὸν ζήτημα εἰς ὃ ἀναφέρονται. Νομιζομεν ὅτι τὰ ἦθη τῶν Ἀθηνῶν εἶνε κατὰ τοῦτο διάφορα τῶν ἐπαρχιακῶν ἠθῶν ὅτι ἐν Ἀθήναις ἐπέρχεται σύγχρουσις τις καὶ σύγκρουσις ὡς ἐκ τῆς συρροῆς ἴσα ἴσα ἀνθρώπων πολλῶν καὶ διαφόρων ἠθῶν. Τὰ καθ' ἑκάστα ἐπαρχιακὰ ἦθη εἶνε ἀπλούστερα, ὁμαλωτέρα καὶ πολὺ εὐκόλωτέρα ἢ περιγραφῆ ἐπαρχιακοῦ βίου. Διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἀθηναϊκῆς ζωῆς χρειάζεται ἰσχυρότερα ἀντιλήψις καὶ μακροτέρα μελέτη καὶ τεχνικότερα ἐκτέλεσις. Ὁ γράφων ἀθηναϊκὸν μνησιτορήμα ὁμοιάζει μουσικὸν συνθέτοντα ὅχι δι' ἐν τῇ δύο ὁμοιοῦθ ὄργανα ἀλλὰ δι' ὀλόκληρον ὀρχήστραν παντοειδῶν ὀργάνων.